

Yazmıştım: Bir akraba nişanı nedeniyle memleketim Fatsa'ya gideceğimi, bu vesileyle hakkında iki yazı yazdığım Arpalık köyüne uğrayıp köyün son durumunu öğreneceğimi. Muhtar da davet etmişti zaten. 22 Şubat günü kardeşim Ayhan'ın sürdüğü otomobille Ankara'dan yola çıktık.

Akşamüzeri Beyceli köyüne ulaştık. Ertesi gün Fatsa'ya indim. İlçede yayımlanan ve yazılarımı yayımlanan Güneş ve Fatsa Haber gazeteleriyle bir buçuk ay önce yayımlanmaya başlayan Duru Haber gazetelerinin yazıhanelerini ziyaret ettim. Yazmaya başladığım "İleri Köy Peşinde" adlı kitabım için belge toplamak amacıyla 1965-1967 yılları arasında öğretmenlik yaptığım Yassıtaş köyüne gitmek istedim. Yassıtaş minibüslerinin kalktığı yere vardığımda öğrencilerimden Halit Üdül beni tanıdı. Orada mağazası vardı. Kısa bir hoşbeşten sonra iki buçuk saat sonra kalkacak minibüsü beklemek yerine beni oğlunun Yassıtaş'a götürebileceğini söyledi. İşte öğretmen olmanın yararlarından biri. Milyon sahibi olsan bunun yanında bir değeri olmaz.

İlçeye on kilometre uzaklıkta olan Yassıtaş köyünde önce öğretmenlik yaptığım okula uğradım. "Öğretmenlik yaptığım okula" sözün gelişi. O okul çoktan yıkılıp yerine daha modern bir okul yapılmış. Benim lojman olarak kullandığım yapı ise halk eğitim kursu binası olmuş. Müdürün odasına girip bu okulun eski öğretmenlerinden olduğumu söyledim. Dersine girdiğim sınıfların öğrenci listelerinin bulunup bulunmadığını sordum. Yılsonunda yapılan "imtihan çizelgeleri" duruyormuş. Fotokopi yapıp verdiler. Ne kadar makbule geçti! O sırada bir bayan odaya girdi. Konuşmalar sırasında benim adıma duymuş. 17 yıllık öğretmenmiş ve benim yıllar önce yayımlanan "Unutulmayan Öğretmenler" kitabımı okumuş ve dediğine göre çok etkilenmiş. Bu da yazı yazmanın yararlarından biri...

Okula çok yakın mesafede bulunan Fahrettin Bayraktutar'ı ziyaret ettik ve o günlere ait aklında kalanları konuştuk. Sonra hemen aşağıda öğrencim Şaban Bayraktutar'a indim. Ona bir sürpriz yaptım ve 1967'de Su dergisinde yayımlanan "Şaban'ın Tabancası" adlı, onu konu alan yazımın fotokopisini verdim. Oraya Talat Bayraktutar ve Şevket Ateş'i de çağırdılar. Bu çocuklar, İleri Köy'ü matbaadan alıp köye getirdiklerini, adreslerin yazılmasına yardım ettiklerini, onu PTT'ye götürüp postaladıklarını, köyde yaptığımız şenliklerde rol aldıkları piyesleri dünkü gibi hatırlıyorlardı. Vaktimiz dar olduğundan bunların hepsini yazıya geçiremedim ve ayrıntısıyla yazıp bana göndermelerini istedim.

"BU ADAMLARDAN NASIL KURTULACAĞIZ?"

Ertesi Cuma günü köyde olduğum her Cuma günü olduğu gibi camiye gittim. Bizim köyde Cuma, İslamiyet'in ilk zamanlarında olduğu gibi hâlâ bir buluşma vesilesidir. Hoca "Evet" propagandası yapacak mı diye bekledim. Yapsaydı, yerimden kalkıp ona "Haddini bil!" demeye niyetliydim. Burayı köpeksiz köy zannetmesindi. İmam, rutin dini törenin dışına çıkmadı.

Camide yanı başımdaki çarıklı erkânıharp köylü arkadaş, bir ara kulağıma eğildi:

"Bu heriflerden nasıl kurtulacağız?" diye sordu. Ne demek istediğini derhal anlayarak:

"Bu sefer kurtulacağız gibi gözüküyor" dedim.

O gün İstanbul'dan nişana gelmiş "İsmiyle müsemma" yeğenim Özgür'den beni Arpalık köyüne götürmesini istedim. Fakat beni köyüne çağıran muhtar köyde değilmiş. Biz de Korgan'a gittik. Köyümüzden eczacı Yakup Cezan'la Mustafa Taner Sarıhan'ı bulduk. CHP ilçe başkanına ve yardımcısına ve facebooktan arkadaşlarım Ali Yıldırım ve Necmi Uzan'a da telefon ettiler. Bir süre Korgan'daki durumu görüştük. Sonra Korgan'ın çıkışına kadar araba sürerek Korgan'ın ve karşı vadilere serpiştirilmiş köylerin fotoğrafını çektik. Dönüşte gene de Arpalık köyüne uğradık. Köyle ilgili yazılarımı bırakmak üzere muhtarın evini sorduğumuz Yekta bizi içeri davet edince, iki laf ederiz diye evine girdik. Kadriye Hanım'ın kahvelerini içerken ve Arpalık hakkında konuşurken burada da bir sürprizle karşılaştım: Yekta'nın yüz yaşına yaklaşan babası Hasan,

FATSA İZLENİMLERİ

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Perşembe, 02 Mart 2017 07:01 -

“Sen Sabri Ustanın mı oğlusun?” diye sordu. 1953’te ölen babamı tanıyordu ve onunla birlikte Kösebucağı’nda ev yapımında çalışmıştı.

O akşam, Beyceli’de köylülerin bir kısmının sürekli oyun oynadıkları karşı mahalledeki kahvehaneye de uğradık ve birkaç köylü ile anayasa oylamasını görüştük.

Ankara’ya götürmek üzere evimizin arkasındaki sebzelikten bir poşet karalâhana derip pazar günü nişan için Fatsa’ya indiğimizde de boş durmadım. Durulur mu? Yassitaş’ın o zamanki okul müdürü Ali Öndeş’e telefon ettim. Ordu’dan kalkıp geldi. Öğretmenevinde onunla, öğretmen Kemal Gencay’la, Muhsin Bostancıoğlu ve evinde Musa Bostancıoğlu ile görüşme yaptım. Nişan işini de aradan çıkardıktan sonra Fatsa Ortaokulunda öğrencim Celal Çukurlu ile gece otobüsün kalkışına kadar sohbet ettik.

Güncel konu olan Evet-Hayır konusunda Fatsa’dan umutlu döndüm. Konuştuğum kişilerin sayısı 50’yi 60’ı geçmese ve bunların çoğunluğu benim çevremden insanlar olsa da “Hayır” için bir kararlılık gördüm. CHP, MHP ve Saadetçilerin silme hayır dediği, AKP’lilerin ise tereddüt içinde olduğu görülüyordu. MHP Genel merkezinin görevden aldığı Fatsa ilçe örgütü için üye bulunamıyormuş.

*

“Öğretmen olmanın yararı” dedim de laf açılmışken, 1976’da Yozgat- Boğazlıyan-Uzunlu kasabası Ortaokulundan öğrencim Mahmut Kılıç, beni birkaç günlüğüne iş yaptığı Ukrayna’ya götürüyor. 1 Mart sabaha karşı evden çıkıp Kiev’e uçuyoruz, 5 Mart Pazar akşamı Ankara’da olacağız. Dönünce görüşürüz. Benden kolay kolay kurtulamazsınız... (28 Şubat 2017) Fotoğraf: Korgan (24 Şubat 2017)